

ת"פ 34001/10/12 - מדינת ישראל נגד יעקב נפתלי, סימון אבזי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 34001-10-12 מדינת ישראל נ' נפתלי ואח'

תאריך: 28.03.17

בפני: כב' השופטת הדסה נאור

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד איציק אמיר
נגד
יעקב נפתלי
ע"י ב"כ עו"ד גלית יפה-פרדקין
סימון אבזי
ע"י ב"כ עו"ד מאיה רייטן-סטול

המאשימה

הנאשמים

הכרעת דין

בפתח הכרעת הדין אני מודיעה, כמצוות סיפת סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982 על זיכוי הנאשמים, מחמת הספק, מכל העבירות שיוחסו להם בכתב האישום.

להלן נימוקיי:

1. כתב האישום מתאר אירוע, הבנוי משלושה שלבים הנשענים האחד על השני והשלובים האחד בשני, כשלכל אחד מהנאשמים מיוחסים מעשים נפרדים ובשלבם שונים משל חברו, הכול כמפורט להלן:

השלב הראשון - מיוחס לנאשם 1

על פי המתואר בעובדות כתב האישום בתאריך 16.3.12 בשעה 3:20 או בסמוך לכך, בעת שנאשם 1 שהה בקיוסק ברחוב יחזקאל קזז באור יהודה (להלן: "הקיוסק"), הגיע לקיוסק השוטר - בלש אסף באבו (להלן: "השוטר באבו"), על מנת לרכוש דבר מה ופגש במקום את נאשם 1.

באותן הנסיבות, בעת שבמקום נכחו מספר אזרחים, ניגש נאשם 1, שהיה רווי אלכוהול, לשוטר באבו והחל לסנן לעברו "מה העניינים? זה שוטר זה, זה שוטר".

בין נאשם 1 לשוטר באבו התגלע ויכוח, במהלכו תפס נאשם 1 את קת אקדחו של השוטר באבו, שהיה מוצמד לבגדיו, והחל מנער את האקדח בחוזקה מספר פעמים.

במעשיו, נטען, איים נאשם 1 על השוטר באבו בהתנהגות בפגיעה בו ובגופו והכל בכוונה להפחידו. השוטר באבו,

עמוד 1

שחש סכנה, הזעיק למקום כוחות לשם תגבורת.

נאשם 1 נעצר והוכנס לניידת.

השלב השני - מיוחס לנאשם 2

לאחר שנאשם 1 הוכנס לניידת הגיע למקום נאשם 2, שאף פיו הדיף ריח חזק של אלכוהול.

נאשם 2 הפריע לשוטר בועז מזרחי (להלן: "השוטר מזרחי") במילוי תפקידו על פי דין ותקף אותו, בכך שדחף אותו על מנת לפתוח את דלת הניידת, שם היה חברו - נאשם 1, וקרא לנאשם 1 לצאת מהניידת.

בתגובה לבקשת השוטר מזרחי מנאשם 2 להסביר את פשר מעשיו, דחף אותו שוב נאשם 2 ואמר לו "סע מפה מי אתה בכלל הוא לא בא אתכם".

נאשם 2 לא שעה להוראות השוטר מזרחי לסור מהמקום, והשוטר מזרחי נאלץ לעכבו לתחנה בגין התנהגותו האלימה.

בתגובה תקף נאשם 2 את השוטר מזרחי, בכך שהדף אותו בחזה באמצעות שתי ידיו ואמר לו "מי מעוכב מה מעוכב" ולא אפשר את עיכובו. משכך, הודע לו על מעצרו, אך הנאשם 2 התנגד בכוח למעצרו בכך שסרב לתת את ידו לשם כבילתו.

השלב השלישי - מיוחס לנאשם 1

נאשם 1 הובא לתחנת המשטרה, לאחר מעצרו.

בתחנה, כך על פי הנטען בעובדות כתב האישום, לא חדל נאשם 1 מלאיים על השוטר באבו בפגיעה שלא כדין בגופו ובחיייו באומרו "אני אזיין אותך, מי אתה בכלל, אתה גר באור יהודה, אתה יכול להסתובב עכשיו באור יהודה, אתה הומו קוקסינל, אנסו אותך בגן, זיינו אותך בתחת", וכן בהמשך איים עליו "זוז מי אתה אני אנגח בך השם ייקח אותך", והכל בכוונה להפחידו.

2. במענה לכתב האישום הודה נאשם 1 שהשוטר באבו הגיע לקיוסק וכי היו "דיבורים ביניהם". את כל יתר חלקי כתב האישום המיוחסים לו הכחיש הנאשם 1.

נאשם 2 כפר בעובדות כתב האישום וטען כי רק ניסה לשוחח עם השוטר באבו על מנת לעזור לנאשם 1 שהוכנס לניידת. הכחיש שדחף את השוטר מזרחי וכי ניסה לפתוח את דלת הניידת וכן את האמירה המיוחסת לו "סע מפה מי אתה בכלל הוא לא בא אתכם".

עוד טען נאשם 2 כי בהוראת השוטר מזרחי הוא התכוון לעלות לניידת, אולם לא עשה כן כי "התחיל כל האירוע".

3. השלב הראשון

המאשימה מבקשת להשתית את הרשעת נאשם 1 במיוחס לו בשלב בראשון של האירוע על עדותו היחידה של המתלונן, השוטר באבו.

כבר ביום האירוע, סמוך לאחר מעצרו של נאשם 1, לאחר שהגיעו לתחנת המשטרה, רשם השוטר באבו דו"ח פעולה על מה שארע, לטענתו, עם נאשם 1 בקיוסק, כמתואר בכתב האישום בתוספת נסיבות האירוע, ומה הובילו להזמין תגבורת ולהורות על מעצרו של האחרון.

לאחר סיום רישום דו"ח הפעולה, הוסיף השוטר באבו ורשם מזכר נוסף בו העלה לראשונה את הטענה כי לא רצה לפעול נגד נאשם 1 בתוך הקיוסק, לאחר שהלה תפס בקת אקדחו וניערו בחוזקה, משום שהיה במקום לבד כשסביבו אנשים וחש מאוים.

במזכר מתייחס השוטר באבו הן למעשים המיוחסים לנאשם בשלב השלישי והן לתחושותיו בשלב הראשון, כאמור לעיל.

לשאלת ב"כ הנאשם לסיבת רישום המזכר, טען השוטר באבו כי לאחר שסיים לרשום את דו"ח הפעולה הוסיף הנאשם אמירות נוספות אותן העלה במזכר "זו שאלה יפה. סיימתי את הדו"ח ולאחריו אמר מה שאמר. חתמתי את הדו"ח ואז הנאשם אמר מה שאמר ואת זה העליתי במזכר", כשעולה מדבריו שהוא מתייחס לשלב השלישי של האירוע, ומתעלם מהתוספת המוזכרת לעיל על תחושת האיום שחש בשלב הראשון, שלכל הדעות הסתיים עוד בטרם החל השוטר באבו ברישום דו"ח הפעולה.

מעבר לכך לא ברור כיצד על אף תחושת האיום, כטענתו, המשיך להמתין מחוץ לקיוסק ובסמוך אליו, עד הגעת התגבורת המשטרתית ואף לא חשש לשבת לצדו של נאשם 1 בניידת, לאחר מעצרו של האחרון, כשהלה אינו כבול ואינו אזוק לא בידיו ואף לא ברגליו.

על האמור בדו"ח הפעולה ובמזכר חזר השוטר באבו בקווים כלליים גם בעדותו בבית המשפט.

4. אין מניעה לבסס הרשעה בפלילים על יסוד עדות יחידה, וכך סוכמו הדברים על ידי המלומד י. קדמי בספרו על הראיות, חלק ראשון, מהדורה משולבת ומעודכנת תש"ע-2009 בעמ' 471-470:

"מנקודת ראות כמותית, אין כל מניעה לבסס הרשעה בפלילים על פי עדותו של עד יחיד, תהא העבירה חמורה ככל שתהיה; והכל תלוי במשקלה ההוכחתי הסגולי של העדות היחידה. ואכן, הכלל הוא: כל עוד זוכה עדותו של עד יחיד לאמונו של בית המשפט ולמלוא המשקל ההוכחתי המתחייב מתוכנה - די בה כשלעצמה כדי לבסס הרשעה בפלילים[...]. הכלל הוא: "... מקום בו לא קבע המחוקק הסדר ספציפי, אין מניעה פורמלית להרשעתו של

אדם על יסוד עדותו של עד יחיד.

[...] על מנת להבטיח, שכאשר מדובר בהרשעה על פי עדות יחידה, תיבחן עדות זו על ידי בית המשפט בקפידה יתירה - קבעה הפסיקה את חובת 'האזהרה העצמית' של השופט לפיה שופט אינו רשאי לבסס הרשעה בפלילים - ותהא העבירה אשר תהא - על פי עדות יחידה אלא אם כן הזהיר את עצמו קודם לכן כי עדות יחידה בפניו וכי יש לבחון ולשקול בקפידה יתירה אם ניתן להסתפק בה, לבדה, כבסיס להרשעה [...] ולא למיותר להוסיף, כי אין די באזהרה לבדה, ההחלטה חייבת להיות מלווה בהנמקה"

5. בעניינינו לא רק שמדובר בעדות יחידה, אשר בחלקה לא נמסרה בהזדמנות הראשונה והנגועה, לפחות בחלקה, באי סבירות, היא נסתרת לכאורה בראייה אובייקטיבית.

אף שהיה ידוע לכל ובהם גם לשוטר באבו עצמו שהנעשה בקיוסק מפוקח על ידי מצלמות אבטחה, הגיע השוטר רס"מ אלכס רזנטל לבדוק את מצלמות האבטחה רק בתאריך 26.3.12 קרי: 9 ימים לאחר קרות האירוע.

מדו"ח הפעולה שערך רס"מ רזנטל עולה כי בבדיקה שביצע "לא נמצא תיעוד האירוע".

בתשובה לשאלת ב"כ נאשם 2 בחקירה נגדית הבהיר העד כי בדברים שכתב בדו"ח הפעולה ולפיהם לא נמצא תיעוד לאירוע, התכוון לומר כי קטע הזמן של האירוע שנאמר לו לבדוק היה קיים ולא נמחק, אך לא היה בו את תיעוד האירוע.

המשמעות היא שלא רק שלא נמצאה תמיכה לגרסתו של השוטר באבו במצלמות האבטחה, אלא, לכאורה, אירוע כמתואר על ידו כלל לא ארע.

כאן ראוי להזכיר גם את גרסתו התמוהה של השוטר באבו, שהתבקש על ידי ב"כ נאשם 2 להתייחס להצהרתו שידע שהמקום מצולם והשיב באלו המילים: **"ידעתי שהמקום מצולם. לא אמרתי שהמקום צולם. לא רציתי להיגרר לקרב"**.

תשובה זו מעוררת קושי לקבל את גרסת השוטר באבו כלשונה ויש לתהות מדוע באמת לא רצה שמצלמות האבטחה תיבדקנה.

יתרה מכך, אף שאין מחלוקת שהיו עדים לאירוע, בהם המוכר בקיוסק, אלה לא נחקרו ואף לא הוזמנו על ידי המאשימה לתמוך בגרסת השוטר באבו.

משנשאל השוטר באבו, בחקירתו הנגדית, על ידי ב"כ נאשם 1 למה הם לא לקחו פרטים מעדי ראיה לאירוע שהיו בקיוסק השיב **"לא יודע"**.

דומה כי התבלבלו למאשימה דיני הראיות, כשבאה בטרניה להגנה וביקשה להפוך את הנטלים ולקבוע לחובת נאשם 1 את העובדה שלא זימן את עדי הראיה כעדים מטעמו.

נחזור למושכלות יסוד הקובעות ככלל יסודי וראשי כי נטל ההוכחה והשכנוע לעולם רובץ על שכמה של התביעה, וכפי שנקבע כבר בע"פ 20/51 פודמסקי נ. היועמ"ש, פד"י ה עמ' 1187: "חובת ההוכחה רובצת על שכמה של הקטגוריה עד סוף כל הסופות", כשמידת ההוכחה מבטאת את רמת הוודאות של ההוכחה במידה של "למעלה מכל ספק סביר".

נוכח האמור לעיל, איני יכולה לקבוע את אשמתו של נאשם 1 על יסוד עדותו היחידה של השוטר באבו, מעבר לכל ספק סביר, אף שמצאתי שגם עדותו של הנאשם 1 אינה חפה מכשלים.

כך למשל, במענה שמסר לכתב האישום לא הכחיש נאשם 1 את חילופי הדברים שהתנהלו בינו לבין השוטר באבו, בהם הדברים שאמר לנוכחים במקום לפיהם השוטר באבו הינו שוטר ולא העלה את הטענה לפיה לא ידע שהשוטר באבו הוא שוטר, בעוד שבעדותו טען שלא ראה את השוטר באבו כ-5-6 שנים וכי רק מאוחר יותר גילה שהוא שוטר.

יתרה מכך, בחקירתו במשטרה בחר הנאשם 1 לשמור על זכות השתיקה וסירב לענות לשאלות החוקר.

בעוד שבעדותו בבית המשפט טען שבמהלך חקירתו במשטרה נשאל האם נגע בנשקו של השוטר באבו והשיב בשלילה, עיון בהודעתו מלמד כי אכן נשאל שאלה זו במהלך חקירתו על ידי השוטר גבסו אך תשובתו הייתה "אין לי מה להגיד על זה".

התוצאה של שמירה על זכות השתיקה במשטרה הינה שיש להתייחס אל כל עדותו של נאשם 1 כאל עדות כבושה, במיוחד שטענתו, לפיה שתיקתו במשטרה נבעה מכך "כי החוקר התנהג לא יפה", אף לא הוצגה בפני החוקר שגבה את אמרתו, השוטר גבסו, בחקירתו הנגדית ולא ניתנה לו ההזדמנות להגיב עליה.

נאשם 2 אמנם חיזק, לכאורה, בעדותו את גרסתו של נאשם 1 לגבי נסיבות האירוע והשתלשלותו, כשציין גם שלא ראה את נאשם 1 נוגע באקדח.

על התרשמותי מנאשם 2 אעמוד להלן, אך כבר בשלב זה אציין כי אין בה כשלעצמה ובהשתלבותה עם גרסת נאשם 1 כדי לבסס זיכוי מלא.

6. השלב השני

המאשימה מבקשת להשתית את הרשעת הנאשם 2 על עדותו היחידה של השוטר מזרחי.

העד אמנם הצהיר בפתח עדותו כי הוא זוכר את האירוע, אך בהמשך עדותו, במהלך החקירה הראשית, התברר כי אינו זוכר את האירוע לפרטיו ועל כן הוגשו בהסכמה דו"חות הפעולה והמעצר שערך.

במהלך חקירתו הנגדית הרבה להשתמש בתשובותיו במטבע הלשון "לא זוכר" או "לא יודע" וכך ענה גם לשאלה

היכן היה השוטר באבו בעת שנאשם 1 הוכנס לניידת.

יתרה מכך קיימת סתירה בין עדותו לעדותו של השוטר באבו לגבי השאלה מי מהשניים עצר את נאשם 1.

בעוד השוטר מזרחי טוען שהוא ביצע את המעצר לבקשת השוטר באבו, כשעל פי תיאורו הודיע לנאשם 1 על דבר מעצרו, הורה לו להיכנס לניידת והאחרון עלה לניידת ללא התנגדות ונשאר לשבת בה בלי פיקוח כשהוא עצמו שמר עליו מבחוץ, טען השוטר באבו כי כשהגיעה התגבורת עם השוטר מזרחי, הודיע לנאשם 1 שהוא עצור בגין ניסיון לחטיפת נשק, נכנס אתו לניידת ונסע עמו לתחנה.

עם זאת לא זכר האם השוטר מזרחי הכניס את נאשם 2 לניידת ומי נהג בניידת לתחנת המשטרה.

על פי הכללים לקביעת אשמת נאשם על יסוד עדות יחידה, עליהם עמדתי לעיל, קשה להרשיע את נאשם 2 על סמך דו"ח פעולה שהעד לא זכר את כל תוכנו, וכשאף לא זכר, מעבר לאימוץ הדברים שרשם בדו"ח הפעולה, עובדות נוספות הקשורות באירוע ובהן, כאמור, את מקום הימצאותו של השוטר באבו בעת מעצרו של נאשם 1.

מעבר לסתירה בין השוטר באבו לשוטר מזרחי לגבי השאלה מי משניהם הודיע לנאשם 1 על מעצרו, עולה תהייה נוספת בגרסת השוטר מזרחי.

השוטר באבו סיפר, כאמור, כי ישב לצדו של נאשם 1 בניידת, לאחר שהודיע לאחרון על דבר מעצרו.

על אף האמור העיד בבית המשפט כי לא ראה מה קרה עם נאשם 2 ובתשובה לשאלת ב"כ המאשימה בחקירה חוזרת עוד הדגיש **"לא ראיתי משהו חריג שהיה, הייתי בתוך הניידת [...]** אני לא זוכר שהיה משהו איתם. **אני בתוך הניידת"**.

יש בגרסת השוטר באבו כדי להחליש את גרסתו של השוטר מזרחי, שתיאר שהאירוע עם נאשם 2 התרחש ליד הניידת, בעת שנאשם 2 פתח את דלת הניידת, בתוכה ישב נאשם 1, וקרא לו לצאת. למעשה על פי תיאורו של השוטר מזרחי כל ההתרחשות עם נאשם 2, כולל הדין ודברים המילולי ביניהם והאלימות הפיזית שהפגין נאשם 2 כלפיו, גם לאחר שהודיע לו על מעצרו והתנגדותו למעצר, התחוללה ליד הניידת.

הדעת נותנת שאם כך היו פני הדברים, היה צריך השוטר באבו, שישב, כאמור באותה עת בניידת לצדו של נאשם 1, להיות עד לפחות לחלק מהאירוע בין השוטר מזרחי לנאשם 2.

גרסתו של השוטר באבו, שלא ראה כלל שאירע דבר מה בין השוטר מזרחי לנאשם 2, אינה יכולה להתיישב עם גרסתו של השוטר מזרחי.

באופן תמוה גם לא הוזמן כעד טעם המאשימה, לתמיכה בגרסת השוטר מזרחי, השוטר רס"מ חזן אילן, שהגיע עם השוטר מזרחי לזירת האירוע ושעל פי גרסתו של השוטר מזרחי סייע בידו לכבול את ידיו של נאשם 2, לאחר

שהאחרון התנגד למעצרו.

משכך לא מצאתי שדי בעדותו היחידה של השוטר מזרחי כדי לבסס הרשעה, אף שגם לגרסתו של נאשם 2 לא נמצאו תימוכין ואף שהיא לוקה בסתירות, בין אמרתו במשטרה לעדותו בבית המשפט ובמקרים מסוימים גם בין הגרסאות שמסר בבית המשפט.

7. השלב השלישי

השלב השלישי, מתייחס לאירוע שהתרחש, על פי גרסתו של השוטר באבו, עם נאשם 1 כבר בתחנת המשטרה.

כאן, לטענת השוטר באבו, לא חדל הנאשם 1 מלאיים עליו שלא כדין בפגיעה בגופו ובחיייו ועל כך כתב תחילה בדו"ח הפעולה ובהמשך גם במזכר נוסף.

את הסיבה לרישום המזכר רק העריך השוטר באבו כשלשאלה בחקירה נגדית לסיבת רישום המזכר ענה "יכול להיות שאמר לי דברים, תוך שאני רושם את הדו"ח ורשמתי את זה. חתמתי את הדו"ח והוא הוסיף".

יתרה מכך, השוטר באבו כלל לא זכר איפה היה הנאשם 1 בשעה שלדבריו הטיח בו את דברי האיום, האם בחדר עם נאשם 2 ועצורים נוספים או שמא לידו "יש מקרים שאני רושם דו"ח והעצור לידי, אך לגביו אני לא זוכר".

לשאלה זו יש משמעות בכל הנוגע לקיומם של עדים נוספים בין אם שוטרים בחדר החקירות ובין אם עצורים בחדר העצורים.

דבר אחד וודאי לא הובאו כל עדים לתמיכה בגרסתו של השוטר באבו, שלגבי האפשרות לבסס על יסודה, כעדות יחידה, הרשעה עמדתי לעיל בניתוח הראיות לשלב הראשון.

ראיות התביעה להוכחת שלב זה בכתב האישום מבוססות אף הן, אפוא, על עדותו היחידה של השוטר באבו, מולה עומדת הכחשתו של נאשם 1, שכאמור גם גרסתו אינה חפה מפגמים הפוגעים במהימנותו, אם כי אינם מגיעים כדי תמיכה בעדותו היחידה של השוטר באבו.

8. סוף דבר הגעתי למסקנה שהמאשימה לא עמדה בנטל להוכיח את העבירות המיוחסות לנאשמים מעבר לכל ספק סביר ואני מזכה אותם מחמת הספק כאמור בפתח הכרעת הדין.

ניתנה היום, כ"ט אדר תשע"ז, 27 מרץ 2017, במעמד ב"כ המאשימה, נאשם 2 ובאת כוחו.